

ყოველ დღე ორშაბათს გარდა

დროება

ცალკე ნომერი ღირს უაშუაო

რედაქცია: სოლოლაკზე, ბლის ქუჩაზე, მედიქი შეილის სახლში, № 43

კანტორა რედაქციისა: მედიქი შეილის სტამბაში, ბანოვის ქუჩაზე.

ხელის-მღწერა: მიიღება კანტორაში. ბარეზე მცხოვრებთათვის: ВЪ Типографіи. Въ редакцію газ. „Дროება“.

გაზეთის ფასი: მთელის წლისა—8 მან., ნახევარ წლისა—4 მან. და 50 კაპ., ოთხის თვის—3 მან., ერთის თვისა—1 მან.

განცხადება: მიიღება ქართულს, რუსულს, სომხურს და სხვ. ენებზე.

ფასი განცხადებისა: დღი—ასობით ასობზე—2 კაპ., ასობზე—3 კაპ., სტრიქონზე—8 კაპ., ჩვეულებრივის ციკლოთი—5 კაპ., პატარა—4 კაპ.

რედაქციას უშლება აქვს გაასწოროს და შეამოკლოს დასაბეჭდათ გამოგზავნილი სტატიები. დაუბეჭდელი სტატია ავტორს არ დაუბრუნდება.

ტელეგრაფები

ბრძოლის ველიდა

ბოგოტი, 22 ნოემბერ. (მფიციალური). ორხანიეში და პრაჩეში ჩვენ ჩავივარდა ხელში უანგარიშო ტყვია-წამალი მტრისა, ბევრი თოფები, თფილი ტანისამოსი და სურსათი; მარტო ქერი იყო 10,000 ჩეტვერტი; ამას გარდა რკინის ხიდების მოწყობილობა.

პარიში, 20 ნოემბერს. მარშალი მაკ-მაჰონი ორანხმა ნაციონ-ლურ ძრების უმრავლესობასთან მორიგდეს, მაგრამ დაბრკოლება არის იმაში, რომ რესპუბლიკელები თხოულობენ კონსტიტუციის შეცვლას ისე, რომ დღეის შემდეგ ნაციონალურ ძრების დათხოვნისათვის ამ ძრების ორი მესამედი უნდა იყვეს თანხმად.

ათას-ხუთას პირმა—პარიჟში ვაჭრებ-

მა და მწარმოებლებმა წარუდგინეს მაკ-მაჰონს აღრესი, რომელშიაც სთხოვენ, ისეთი, სამინისტრო შეადგინოს, რომელმანც ნაციონალური ძრების უმრავლესობასთან კეთილი განწყობილობა იქონიოს.

პარიში, 21 ნოემბერს. მაკ-მაჰონმა მოიხმო დიუჟორი, რომელსაც, როგორც ამბობენ, მინდობილი აქვს შეიტყოს—თურქს თხოულობენ ნაც. ძრების რესპუბლიკელები და რაზედ დათანხმდებიან ისინი.

რომი, 21 ნოემბერს. რომის პაპი პიო მეცხრე ავით ისე არის, რომ ლოგინი-დგან ვერ დგებაო.

ბოდის-რა; და რასაც კი ეტყობულობთ, იმასაც მხოლოდ უცხო ქვეყნის გაზეტებშიდამ. ამ წაირად ინგლისურმა გაზეთმა „Daily News“-მა გეაცნობა, სხვათა შორის, რომ აიღეს თუ არა რუსებმა შარსი, იმ წამსვე ღენ.-აღიუტ. ლორეს-მელიქოვი 15,000 კაცით გაგზავნეს არზრუმისაკენ და ამ ქალაქის აღებაც ღიდმა მთავარმა იმას მიანდოგო. შაჯარი ამავე გაზეთის სიტყვით, ნოემბრის 15-ს უნდა მისულიყო ღევე-ბოინთან, სადაც, როგორც მოგვხსენებათ, ღენ. ბეიმანის ატრიადი ღვას ამ ქამად.

ოქის აზვები

აზიის ბრძოლის ველიდა

არზრუმიდამ მუდამ დღე მოველით ახალ ამბებს, მაგრამ ჯერ-ჯერობით არც

ჩვენი გაზეთის წასულ ნომერში მოხსენებული იყო ღენ. ჩილიპოვის პლანი, რომ ჩვენი ჯარების ერთი ნაწილი გარს-შემოერტყას არზრუმს და მეორე ნაწილმა კი პირ-და-პირ სტამბოლისაკენ გასწიოს.

„ეს პლანი ერთობ გაბედული და ძნელად შესაარულებელი არისაო, ამბობს გაზ. „Голосъ“. სხვა არა იყოს-რა, ჯარს

ფელტონი

ქველავური ამბავი

ღიღ-შბის ეკკლესიაზე

მა ძველენური ამბავი და აქ მოყვანილი ლექსებიმე ხშირათ გამოგია ხალხში და რადგან ვფიქრობ, რომ იქნება ჩვენი საზოგადოებისათვის საინტერესო იყოს, ამისათვის დაეწერე და გიგზავნით, უფ. რედაქტორო.

ეს ალაგი, რომელზედაც ამ ქამად ღიდ-შბის ეკკლესია სდგას, ყოფილა ვიდაც ორი ძმისა, რომლებსაც, სხვა-და-სხვა უკმაყოფილობის გამოისობით, მოუნდომებიათ გაყრა და განაწილება იმ მიწისა. ხალხი ამბობს, რომ ამ ღიდ-შბის ეკკლესიას იმ დროს შოგლად წმინდა ღეთის-მშობლის ეკკლესია ერქვაო.

მოუყვანიათ შუა-კაცები და დაუწყვიათ განაწილება. მაგრამ შუა-კაცებს მომეტებული ნაწილი ურგუნებიათ უფროსი ძმისთვის და ეკკლესიაც იმის ნაწილში მოუქცევიათ.

ეს საქმე, რასაკვირველია, სწყენია უნცროს ძმას და უთქვამს:

— რა უსამართლობაა! ღიღი უბეც მაგას არგუნეთ და ეკკლესიაც!

ამ დროს უქუხნია ეკკლესიას და თავით ბოლომდის გაყრილა და თანაც მოსულა ხმა:

ძრულია ის მ სამართლე.

მინც არ გაარჩეს სქმესა.

მთიდარსა საქმეს გაუწყობს,

ღარიბს მცირესაც ართმეს!

აი იმ დღედამ აქნობამდინ დარქმევი „ღიდ-შბე“ და ეკკლესიის კედელიც გახეთქილა ისე, როგორც ახლა ვხედავთ. (მაღე, როგორც მოგვხსენებათ, ამ ძველ ეკკლესიას დააქცევენ და ახალი უნდა ააშენონ, რომელიც, ამბობენ, მშენიერი იქნებაო).

ძველი ეკკლესია ოთხ-კუთხიანია, ერთის დაბალი კარებით და წყვილი ფანჯრით. იმის აშენებასაც ყველასგან დაუფიქრარს თამარ-დედოფალს მიაწერს ჩვენი ხალხი და ზოგიერთი ჩვენი მესტორიენიც.

ამბობენ, რომ თამარ-დედოფლის მეორე ქმართან—ღავით სოსლანთან ქორწილი ამ ეკკლესიაში იყოეთ; და ამისთვის მომყავს ეს მცირე ლექსი, რომელიც მე ერთმა მოზუტებულმა ქართველმა მითხრა:

საქართველოს დედოფალი,

ღედა ქართლისა თამარი,

სამშენიერთ მოსლი,

ამომავალი მზის დრი.

ღავით სოსლანის მუდღე,

რომელს უშენა მან მხარი,

ღიდ-შბეში იქორწილა,

სადაც რომ საყდარი არი.

ნახილობა ვაუმართა,

მოიწვია თავის ჯარი.

ასი სული ცხვარი დაქლა

და ორასი ნიშა ხარი!

ღურჯი სუფრა გაუშალა,

თითქმის იყო ასი მხარი;

შერიგ-ობდებნა უწყალობა

მქრო-ვერცხლი დიდი ძალი.

ღედა ქართლისა თამარი

ბევრიც ვიტრით, სად არი?

საქართველოს დაეარგა

მქროს ქსოვილი ქამარი!

სიბრძნით, სიუხვით ქებული

ღილის ციხარი სად არი?

ის მნათობი ქვეყნიერი

მკვდარიც ვერ ვპარგეთ—სად არი!

ი. ს. დ.

დასკირდება თითქმის ათას ვერსამდინ გაიაროს თავის საგძლით და ყოველ გვარი სამართი მასალით, და გაიაროს ისეთს ადგილებზე, სადაც ყოველის მხრით მტერი დაესევა იმას და მოსვენებას არ მისცემს; სამი თვის განმავლობაში მანც მოუწდება ამ ჩვენს ჯარს არზრუმშიდამ სტამბოლამდინ მოგზაურობა, და განა შესაძლებელია, რომ ამ ქაშად ეს ჯარი მშვიდობით და მხნეთ მიადგეს სტამბოლს და იქ კიდევ რამე გაარიგო?

„მართალია, ეს პლანი ფართო, გმირული პლანია; მაგრამ კარგი პლანი ის არის, რომლის ასრულება შეიძლება.“

ნემენცურს გაზეთს „Politische Correspondenz“-ში იწერებინან შემდეგ ამბავს არზრუმშიდამ:

„თქვენ ვერ წარმოიდგენთ—როგორ დაფოხნენ და აღელდნენ არზრუმელები, როდესაც იმათ პირველად გაიგეს, რომ რუსის ჯარი ამათ ქალაქს მოადგა.“

„ვილამაც გააგდო ხალხში ხმა, რომ არზრუმის სომხები რუსებს ეხმარებიან, იმათთან ამბავი მიაქვთ და ჰსურთო, რომ არზრუმი დაუთმონ იმათო. ამ ამბავმა კიდევ უფრო გააბრაზა არზრუმის მაჰმადიანები და თუ სომხის ეპისკოპოსი ჰართუთჰუნი არ მისულიყო მუხთარ-ფაშასთან და არ დაერწმუნებინა ის, რომ ყველა ეს სომხების ლალატობის ამბავი ტყუილიაო, რომ სომხები ისეთსავე მონაწილეობას მიიღებენ არზრუმის მტრისაგან დაცვაში, როგორც მაჰმადიანებიო,—თუ ეს არა, შენი მტერი, რომ სისხლის ღერა მოხდებოდა და შესაძლებელია, რომ ბევრ სომხებს ამოსწყვეტდნენ.“

„ამ ქაშად არზრუმში სამი რუსის აფიცრია, რომელიც აზიზიეს ციხესთან ბრძოლის დროს დაატუსაღეს ოსმალოებმა.“

შენის გაზეთს „Presse“-ში დაბეჭდილია შემდეგი დეპეშა 9 ნოემბერს ოფისილიდამ გაგზავნილი:

„ზოგიერთი ოსმალოს აფიცრები, რომელნიც რუსის ჯარმა აკლიართან და შარსთან დაატყვევა, თხოულობენ, რომ რუსის სამსახურში ჩაგვრიცხეთო. საზოგადოთ იმ ადგილების შიკოვრებლები, განსაკუთრებით სომხები, რომელნიც ამ ქაშად რუსის ჯარს უჭირავს, ერთგულობის ფიცს აძლევენ რუს-ხელმწიფეს და თავის კანონიერ ხელმწიფედ სცნობენ იმას“

რუსულ გაზეთს „Голос“-ში იწერებინან:

„ოსმალეთთან მორიგების დროს, ჩვენ უნდა ვიქონიოთ მხედველობაში, რომ, თუ ვინიცობაა კიდევ აგვიტყდეს რო-

მელსამე სახემწიფოსთან ბრძოლია, მტერმა ჩვენ შავი ზღვის ნაპირებს ვერა დააკლოს-რა და ვერც შარსიდგან მოგვადგეს ვერავინ.“

„პი ამისთვისაც ჩვენ უტყველად უნდა დავგრჩეს არტანი, შარსი და ბათუმი.“

„ბათუმის დაჭრა მარტო იმისთვის კი არ არის ჩვენთვის აუცილებელი საჭირო, რომ ეს საუკეთესო ნავსადგურია შავს ზღვაზე,—არა, იმისთვისაც, რომ ბათუმი თუ ჩვენს ხელში იქნება, მაშინ აქედამ მტრის აღარ უნდა გვემინოდეს. სანამ ბათუმი ოსმალოს ხელში დარჩება, მანამ ჩვენი მფლობელობა ძველსაში მკვიდრ საფუძველზედ არ იქნება დამყარებული.“

ამავე გაზეთის, სიტყვით, ამ ომში ჩვენ დავატყვევეთ და წაეართვით მტერს:

არტანიში	— 1000	საღ.	1 ფაშა და 92 ზარ.
ნიკოპოლში	— 7,000	„ 2 „	და 90 „
ბორნი ღუბნ.	— 4,000	„ 1 „	და 4 „
ტელიშში	— 3,000	„ 1 „	და 3 „
ავლიართან	— 7,000	„ 8 „	და 42 „
დევე-ბოინთან	— 300	„ 1 „	და 36 „
ჭაფიზ-ბაბასთან	540	„ — „	და — „
შარსში	— 17,000	„ 5 „	და 350 „

სულ — 39,840 საღ., 19 ფაშა 617 ზარ.

რუსის ოფიციალური გაზეთი „Вѣстн. Народн. Помощи“ გვაცნობებს, რომ ამ ნოემბრის 9-მდინ მეროპისა და აზიის ბრძოლის ველზე ჩვენის მხრით სულ 71,705 კაცი არის დახოცილი და დაჭრილიო.

ვეროკის ბრძოლის ველიდამ

ინგლისური გაზეთის „Times“-ის კორესპონდენტი იწერება 9 ნოემბერს ტრნოვოდამ:

„ტრნოვოში რუსებმა მოაგროვეს ამ ქაშად 75,000 კაცი და 200 ზარბაზანი. ამბობენ, რომ ეს ჯარი რუსებმა ბალკანის მთებზე უნდა გადაიყვინონ და პირ-და-პირ ადრინაოპოლს მიაყენონო, პოვენოს აღებას არ მოუტდიანო.“

„მცირე აზიაში გამარჯვებამ დაბადა აქაურს მთავარ შტაბში ეს გაბედული პლანი. ამ პლანის მომხრენი ამტკიცებენ, რომ ბალკანის გადაღმა ახლა ოსმალოებს თითქმის სრულიად არ ჰყავთ ჯარები, სულ პოვენოს მისაშველებლად წამოვიდნენო და რომ ამ დროს ოსმან-ფაშამ კიდევ დაიხსნას თავი და მეჭმედ-ალი-ფაშის არმიას შეუერთდეს, მაინც თვითონ ამ პოვენოსთან და საზოგადოთ ბოლოგარიაში იმდენი ჯარები კიდევ დავგრჩება, რომ იმათ გააჩერებენ აქ და გაუძლებენო. ამას გარდა ამ პლანის სისრულეში მოყვანას კიდევ ის მნიშვნელობა ექნებაო, რომ ოსმალეთის მმართველობა საჩქაროთ გამოიხშობს აქედამ ჯარს და სტამბოლის მისაშველებლად წაიყვანსო.“

„რასაკვირველია, ამ პლანს ბევრი დირსება აქვს; მაგრამ საქმე იმაშია, რომ

იმის სისრულეში მოყვანა არა მგონია, რომ რუსებმა შეიძლება მოახერხონ“

„ზინგლირი“

შემოხსენებულისავე გაზეთის მეორე კორესპონდენტი იწერება პოვენოდამ, რომ ოსმან-ფაშა ჯერ კიდევ მარჯვედ არის, იმას იმედი არ დაჰკარგვიაო, რომ ან თავს დაიღწევს პოვენოდამ და ან გარედამ ოსმალოს ჯარი მოეშველებოა. სალდათებს, რომელთაც ოსმან-ფაშა თითქმის ღმერთად მიაჩნიათ, სრულეებით არ ეტყობა, რომ ისინი დამწყვდეული და მტრისაგან გარშემორტყმული არიან; საჭმელ-სასმელი ჯერ სამყოფად აქვთ, მხნეთ არიან, მხოლოთ სიცოცხე აწუხებთ, რადგან თბილი ტანისა-შოსი არ მოეძევათ.

მაზეთს Tagblatt-ში დაბეჭდილია შემდეგი დეპეშა 11 ნოემბერს ბუხარესტადამ მიღებული:

„აქ ამბობენ, ბოგოტიდამ მოვიდა საიდუმლო დეპეშაო, რომ 70,000 დიდი პური სალდათისა დაამზადნ და საჩქაროთ გამოგზავნონ პოვენოსაკენ, რადგან ამ დღეებში რუს-რუმინები მოელოიან თურმე, რომ ოსმან-ფაშის არმია თოფ-იარაღს დაჰყრის და მტერს დემორჩილება.“

„ეს ამბავი რომ ტყუილია, იქიდან სჩანს, რომ დღეს 23 ნოემბერია და პოვენოს დამორჩილებაზედ არა ისმის-რა.“

რუსულ გაზეთებში დაბეჭდილი ტელეგრაფმა ვატყობინებს, რომ 13 ნოემბერს შიპკოსთან 400 ოსმალოს სალდათი ტყვედ მოსულა რუსის ატრიალში.

„მოსკოვის უწყებებში“ დაბეჭდილია შემდეგი ახირებული დეპეშა 14 ნოემბერს სტამბოლიდამ მიღებული:

„აქ ძალიან აღელვებულია ხალხი. ამბობენ, რომ ბარიბალდი იტალიელების იტრიალით ალბანიაში გამოვიდაო(?)“

საქართველო

დღიური

* * * * * მასულ ორშაბათს დანიშნული ძალაქის რჩევის სხდომა არ შესდგა, რადგან 20-ს ხმოვანზე მეტი არ მოვიდა და წესდების ძალით კი უნდა ყოფილიყო ერთი მესამედი ყველა ხმოვანებისა, ე. ი. 24. ამ სხდომაზე რჩევას ყველაზე პირველად ძალაქის შემოსავალ-გასავალზედ უნდა მოელაპარაკნა.

მომავალი სხდომა; როგორც გვითხრეს, ხვალ, ხუთშაბათს, იქნება.

* * ჩვენი ქალაქის რჩევაში ამას წინათ მეფაეტონების ტაქციის მომატებაზედ იყო სჯა. როგორც გვახსოვს, რჩევამ გადაწყვიტა მაშინ, რომ საათში, სამი აბაზის მაგიერად, თოთხმეტი შაური დაენიშნოს მეფაეტონებისათ. მაგრამ ეს ჩვენი მეფაეტონები არწმუნებენ ახლა ყველას, რომ თითო გზობის ფასიც მოგვიმატოს: ექვსი შაურის მაგიერად, ორი აბაზი არის ახლა ტაქციაო, და ამის-დაგვარად მართლაც ორ აბაზს თხოულობენ.

* * შოველ წევრს იმ „პირუტყვთა მფარველი საზოგადოებისას“, რომელიც ამას წინათ შეიღვა ჩვენს ქალაქში, უფლება აქვს, რომ დაიჭიროს და მომრიგებელ მოს.მართლესთან წარადგინოს ჯარიმის გადასახდელად ყველა, ვინც პირუტყვს აწვალებს, სცემს ანუ დიდ ტვირთს აზიდვინებს ხოლმე.

როგორც გახეთი „თიფლისის მოამბე“ გვაცნობებს, ხსენებულ საზოგადოებას ერთი ქართველი მეურმე წარუდგენია სასამართლოში საქონლის წვალებისათვის და ეს პირველი ამ გვარი საქმე ამ ნოემბრის 30-ს გაიჩვენა პირველი განყოფილების მომრიგებელ სასამართლოში.

* * რამდენიმე პირისაგან მივიღეთ ჩვენ საჩივარი იმის თაობაზედ, რომ 1875 წელს „მეფის ტკაოსნის“ გამოცემლებმა ავტორის — შოთა რუსთაველის სურათი დაგვიბრუნებინა, რაღაც ბილეთებიც დაგვიბრუნებინა და დღემდე კი ძველი დაბრუნება ვერ შეგვიბრუნეს, თუმცა, როგორც ვიცით, ამ ჩვენი ჩინებულნი მწერლის სურათი უკვე გამოცემული არის და კიდევ ისე იდებოდა ქალაქში.

„დროების“ კორრესპონდენცია

ლესურის ხომლიდან

15 ნოემბერს. „ჩვენს გაჩენაში ღმერთი არა რევიოა“, — იძახიან საწყალი გლეხები. „შველა უბედურება ჩვენ კისერზეა: განუწყვეტელი, თავ-დაღუნული მიწის ჩატკერა. ათასობით მუქთა-მჭამლების საკვებათ, ყოველი ხალხის მახარალებელი ომი, ჭირი და ყოველ-გვარი სწეულე — სუყველა ჩვენი მხვედრი ამ წუთის-სოფელში!“

საითაც კი მიიხედავ, თითქმის ყველგან ამ გვარად უჩივის თავის ბედსა ეს საუკეთესო მწარმოებელი ნაწილი ჩვენი საზოგადოებისა.

ჩემი საკუთარი საქმეების გამო, ამ დღეებში მომიხდა ლესურის ხეობაში მოგზაურობა და რამოდენათაც დავაკვირ-

დი აქაურს ცხოვრებას, ეს ჩივილი არ არის უსაფუძვლო. ზღვებს სიღარიბესთან და სხვა-და-სხვა უბედურობასთან დაერთოთ სხვა-და-სხვა ავთომყოფობა, რომელიც რასაკვირველია, არის შედეგი სიღარიბისა და ცუდი ცხოვრებისა. სხვათა შორის საქონლის ჭირიც, რომელმაც საშინლად ჩააფიქრა და დააღონა ისეც დაღონებული გლეხი. საცოდავად დაღრეჭილი და ნაღვლიანი დასცქერის ის თავის განუყრელს მისივე ბედქვეშ მყოფს, მის მაცხოვრებელს მომაკვდავს მეგობარს, თავის „ლაბას“! მაგრამ თითონ კი ვერა ღონის-ძიება ვერ მოუფიქრებია მის საშველათა და აბა სხვა ამის პატრონი ვინ არის! პრამცთუ არა ვინ არავითარ ღონის-ძიებას არ ასწავლის გლეხებს ამ სენის ამოსაფხვრელად, არამედ იმასაც კი არავენ ეუბნება, რომ საქიროა ჭირით მომკვდარი საქონლის დამარხვა. საითაც გაიხედავ გზის პირებზედ, ისე ხროვა-ხროვა ყრია საქონლის მძოვრი და გამგელებული ძაღლები უწყალოდ ღრღინავენ მას!

საკვირველია, რომ გლეხები, თავიანთი მომსწრე ქალაქი კაცების დარწმუნებით, ამ ქამათ ყველა თავის უბედურობას, გადატაკებას ყოველ გვარსწეულობასა და ჭირს აწერს ომიანობას; მაგრამ რომ მოჰკითხო ამის დამტკიცება, ის ვერაფერს საფუძველს, გარდა სხვა-და-სხვა ცრუმორწმუნე მიზეზებისა, ვერას წარმოგიდგენთ; მხოლოდ ისე ინსტინქტით ჰგრძნობს რაღასაც.

შველა გონება-გახსნილ კაცმა კარგათ იცის, რომ ომი როგორც გამარჯვებულ ეგრეთვე დამარცხებულ მხარისათვის დამაზარებელია; ამის დასამტკიცებლად ავიღოთ თუხდ ომი 1870 წლისა ნემეცებსა და საფრანგეთ შუა; თუმცა ნემეცებმა ძალიანაც დაამარცხეს ეს უკანასკნელი, ხუთი მილიარდი წაართვეს, მაგრამ ამით, არამც თუ მათი კეთილ-დღეობა არ გაუმჯობესდა, არამედ, როგორც გვარწმუნებს დასავლეთის მწერლობა, უფრო ცუდს მდგომარეობაში ჩავარდა მათი საზოგადო ყოფაცხოვრება.

მა ყველა ჩვენ კარგათ ვიცით, მაგრამ გასაკვირველი ის არის, რომ თითქმის არც ერთი მოვლინება არ არის ბუნებაში, რომ ეს უმეცარი გლეხი არ მიმხედარიყვეს მას, თუმცა კი თავისებურად ხსნის ყველას და არაერთგვაროვანი საფუძველი არა აქვს მის ასახსნელად. რამოდენათაც მართალია ეს ამათი ომზე შეხედულობაც, ამას მკითხველის კეთილ-მსაჯულობას მივანდობ. მხოლოდ ამას კი ვიტყვი, რომ გლეხები ესე ფიქრობენ ხოლმე.

ჭირის და სწეულობის გარდა ამხეობაში გახშირებულია ქურდობა და ცარცვა. ამ მოქმედებას ყველანაირად უნდა მასპინძელი დასახლებულ ბორჩალოს მახრის მწყემს თათრებს, რომელნიც პატივცემულ ბორჩის მახრის უფროსის თ. რევაზ შირისთვის განკარგულებით უნდა გადასახლებულიყვნენ აქედან, მაგრამ მათ წარმოადგინეს ნამდვილი ქურდები; იმისთვის იმას ნება მიუცია ამ ზამთარს აქ დარჩენა და გაზაფხულზე კი უფიქვლად უნდა აიყარნონ და სრულიად მიატოვონ აქაურობა. ჩემის აზრით, მაინც კიდევ ამ მწყემსების გადასახლებით, მგონი, სრულიად ვერ მოიხსნას აქ ავაზაკობა და ქურდობა, თუ ბორჩის მახრის უფროსმა არ მიაქცია თავის ყურადღება მასპინძელ სტანციის უკან მდებარე მიკიტნის დუქანს, სადაც თავს იყრიან ქალაქიდან მოსული პაყარნები, მოაქვსთ აქეთ ნაპარავი ნივთები გასასყიდათ და აქედან სადაც დაიხეღამენ, ირეკენ მოპარულ საქონელს ქალაქში გასაყიდათ. თითონ მედუქნეც ტყავს აძრობს მგზავრ გლეხებს, ისეთ ფასს ართმევს, რომ ძვირფას სასტუმროებშიაც არ იქნება ისეთი ფასი. მართა ქართული მედუქნე ამბობდა, ორმაც ნება მამცენ მე გავალო მანდ დუქანიო, მასპინძელ საზოგადოებას პირობას დაუდებ, რომ ყველა თითქმის ნახევარ ფასათ გავყიდოვო.

ამ ბორჩის მახრაში კიდევ ერთ გვარი ავაზაკები ცხოვრობენ, ისევე მედუქნეები; ამათ თუ თვალი შეასწრეს, რომელიმე მგზავრ გლეხს რომ უყიღია ქალაქში ცხენი და მიჰყავს სახლში, მაშინვე ხელს ჩავლებენ — ჩემია, მოპარულიაო. წაიყვანებენ ნაჩაღნიკთან და მარამდის გამოიძიონ, ცხენი უნდა ჩამოერთოს ორივეს, მოდავესაც და პატრონსაც და მიჰბარდეს უცხო; ეს საწყალი გლეხი ყველაფრისაგან ხელს იღებს, ოღონდ კი ამ ხათას ვადმარჩინონ და მედუქნე კი ტყვილის მოწმებით იმტკიცებს ამ ცხენსა. ამას წინეთ ერთი მაგალითი იყო: ერთ მედუქნეს დაეჩემა არტილერიის ცხენი, რომელიც რუსს მიჰყავდა; მაშინვე მედუქნე გაამტყუნეს; მაგრამ დაუსჯელად კი დარჩა.

ს. მ — ლი

(ზაგრძელება)

უცხო ქვეყნები

ინგლისი

მრთს ინგლისურს გახეთში იწერებინან; რომ ამ ნოემბრის 10-ს ინგლისის პირველ მინისტრს ლორდ ბიკონსწილდსა და რუსეთის ელჩს გრაფ შუვალოვს ჰქონდათ ამ ომის თაობაზე ბასიო და ლორდ ბიკონსწილდმა, სხვათა შორის

უთხრო, რომ, თუ რუსებმა აღრიანო-პოლი აიღეს და შემდეგ კიდევ სტამბოლისაკენ მოინდომეს გაწევა, ეს გარემოება ისე ააღელვებს ინგლისელებს, რომ, უეჭველია, ისინი ომის გამოცხადებას მოითხოვენ და მთავრობა იძულებული იქნება ხალხის სურვილი დასრულა.

საზრანგეთი

თუმცა მაკ-მაჰონისაგან მოსყიდული გაზეთები გვარწმუნებდნენ, რომ ახალი სამინისტრო ისეთი წევრებისაგან არის შემდგარი, რომელთაც არცერთი პოლიტიკური პარტიის მხარე არ უჭირავთ, მაგრამ ბოლოს კი აღმოჩნდა, რომ თითქმის ყველა ეს ახალი მინისტრები თურმე ბონაპარტისტები ყოფილან.

აი ამით აიხსნება ის გარემოება, რომ პირველ დღესვე, როდესაც ისინი გამოცხადდნენ ნაციონალურ ძრებაში, ამ ძრების უმრავლესობამ (რესპუბლიკურმა პარტიამ) განაცხადა, რომ პალატა არ ენდობა იმათ და არც კანონიერ სამინისტროდ აღიარებს.

ახლა ორში ერთი უნდა მოახდინოს მაკ-მაჰონმა: ან ახალი სამინისტრო უნდა შეადგინოს რესპუბლიკელებისაგან და ან ხელ-ახლად ეს ახალი ნაციონალური ძრებაც დაითხოვოს. მაგრამ, არათუ რესპუბლიკური გაზეთები, სხვა პარტიებისაც წინააღმდეგნი არიან, რომ ეს უკანასკნელი საქმე ჩაიდინოს, ე. ი. ძრება დაითხოვოს მაკ-მაჰონმა. მანახოთ—რით გათავდება საფრანგეთში ეს დაუბოლოებელი, ეს ამ მშვენიერი ქვეყნის დამღუპველი მდგომარეობა...

ნარევი

მრავი ფრანკული ქიიკოსი გვასწავლის—თუ როგორ შეიძლება გამოიცილოს ქვემოთ აღნიშნული ურევია გარეშე რამ ღვინის ფერის მიმცემი საფერი თუ არა. ამისათვის სჭირდება მხოლოდ აიღოთ უბრალო მელი და ზედ ორი-სამი წვეთი წითელი გამოსაცდელი ღვინო დასხათ; თუ წმინდა ღვინოა, მელზე მიხატეს ფერი ლაქა დაჩნდება; თუ სხვა რამ ურევია, მაშინ კი მელს სულ სხვა ფერის ლაქა დაჩნდება.

* *

ამერიკაში დიწყეს ისეთი ჭინჭარის მოყვანა, რომელიც ნამდვილ სელის მაგივრად მგვრებაო; ისეთივე სუფთა, წმინდა ძაფი კეთდება თურმე ამ ჭინჭარის ქერქისაგან, როგორსაც სელიდამ აკეთებენ.

ამ გვარი ჭინჭარი, ამბობენ, ჩვენს ქვეყანაშიც კარგათ გაიხარებოს.

* *

მრავი უცოდინარს სოფლის მღვდელს მიგვარეს ეკლესიაში საქმრ და სახლო ჯვარის დასაწერათ. ღვედლმა ბევრი ეძება წიგნებში საიდუმლო ქორწინებისა, მაგრამ ვერ იპოვა. ბოლოს, რო ველარა გააწყურა, აიღო ძურთხევიანი, დააღო თავზე მუფე-პატარაოს და უთხრა:

— ბწყალობდეთ, შევიღებო, რაც ამ წიგნში სწერია; ღმერთმაც იცის, ვერ მიპოვნია და რომ მეპოვნა კიდევაც, ვერ წავიკითხავდი.

მახოვთ, ეს ანექლოტა არ გვეგონოსთ...

კავკასიის საბავიო ინსტიტუტი

მშობიარე ქალები მიიღებენ ყოველთვის დღე და ღამე; უფი დღეში 50 კაპ., ღამეში უფსოთ მიიღებენ.

ცალკე ოთახების ქირა თვეში 30—50 მანეთმდის არის.

მიღება ავთმყოფი ქალებისა და ყმაწვილების.

ქალის ავთმყოფობისათვის:

სოფელ დღე, კვირას გარდა, 10 საათიდან 11-დან—დოქტორი მანოვი.

მთხზაბათობითა და შაბათობით 12 საათიდან 1-მდინ—დოქტორი რემონტი.

სამშაბათობით და შაბათობით 11-დან 12-მდინ—დოქტორი აღბანუსი.

საყმაწვილო ავთმყოფობისთვის: ხუთშაბათობით 11 საათიდან 12-მდინ დკვირაობით 10-დან 11-მდი—დოქტორა შუაკოვი.

შაბათობით 12 საათზე რჩევა დოქტორებისა: რემონტის, აღბანუსის და მანოვის. ინსტიტუტთან ახლად გაიხსნა განყოფილება. რომელშიაც საქლებო ავთმყოფობას არჩენენ, ამ განყოფილების საზოგადო ოთახში ავთმყოფთა უნდა აძლიონ დღეში—50 კაპ., ცალკე ოთახებში კი დღეში—1 მან.

განცხადებანი

ჩაის მაღაზია

კ. ვ. კოპოვისა,

რომელიც იმყოფებოდა ბალაენის პრა-სპექტზე, შიოყვის სახლებში, ამ ქადა გადატანილია შრამის მაღაზიაში, ტარ-სასტუმროვის სახლებაში. პტივი მაქეს ვაცნობო პატივეცემულ საზოგადოებას, რომ ვისაც კარგი, სუნთვანი ჩაი ნებაეს, მომართოს პირ-და-პირ ჩემთან.

თფლისის მეორე გილდის ვაჭარი რაჟდენ ბაღინიძე

იბეჭდება და ამ მოკლე ხანში გამოვა „სოლი ვიტირო თუ ფული?“

მთხზ-მოქმედებანი კომედია უფ. აღ. ა. თუთავეისა

გრიმოროვის წიგნის მაღაზიაში, ქუეის ხიდთან, ზუბალოვის სახლში, ისქიდება იბავნი კრილოვისა, თარგმნილი ქართულად თ. მის. ბაჟუთოვი-საბან.

რკ. მზა.	ლილა.	სალა.	II კ.	III კ.	ტელეგრაფი	მ. კაპ	ბირჟა	მან. კაპ	მაზანდა	ან. კაპ
თფლისი	9 21	5 18			მცი სიტყვა თფლისიდან:		პეტერბურგი, 19 გიორ.		თფლისი, 22 გიორგობ	
მცხეთა	10 11	6 27	68	38	ჭუთაისს, შოთს	1	მრავი ანეთი ღირს:		ფქვ. თეთ. მანჯისა, უთ.	2
ზორი	11 58	9 43	2 40	1 23	ზორს, დუშეთს, სიღნაღს	50	ლონდონში 24 პენსი.	78	ფქვილი წითელი	180
ხაშური	1 29	11 57	3 92	2 18	როსტოვს, მდებსას, მოსკოვს	2	პარიჟში 252 სანტინი.	62	ჭერი ფუთი	140
სურამი	1 44		4 42	2 46	პეტერბურგს, ვარშავას	2	მსკონტი (სარგებლისუბი)	74	ბაზა მრეწვისა, ფუთი	8 20
ქვირილა	5 49		5 81	3 23	მსმალეთში, შვეიცარიაში	3	ბანკის ბილეთი 5%	95	— ამერიკისა, ფუთი	8 50
რიონი	6 47		6 75	3 75	იტალიაში და საფრანგეთში	3 50	მოგებიანი (პირ-და-პირ)	21	ბაქტილი ბაზა ფუთი	9 50
სამტრედია	7 41		7 73	4 29	ინგლისში	3 75	მოვილინ (მეორე ხესნი)	15	მატული თუშური ფი.	7
ბზ-სენაკი	—		8 57	4 76	ფოშტა		ბირაოს ფურცლები:		— თარაქამისა ფთ.	3 50
შოთი	9 40		9 75	5 42	ა) თფლისიდან: სამხდვარ გარეთ, მუთაისს, რუსეთს—ყოველ დღე კვირას გარდა. ზუგდ. ორშ. და საშ.		ფილ. საზნ. ბანკისა.		აბრეჭუბი ნუსური სტ.	3
შოთი	9 13		1 18	6 66	ბ) მუთაისიდან: მსურ.—პარასკ. და ორშ. ქაქუტს—სამშ. და შაბ.		ხერხონის ბანკის ( )	85 25	ქონი, ფუთი	6 80
სამტრედია	11 16		2 61	1 14	თფლისისა და შოთისაკენ—ყოვე დღე, კვირას გარდა. მსურგეთს—ორშ. და პარასკ.		ოსკოვის ( )	85 50	ქონის სათელი ფუთი	10
რიონი	12 13		3 41	1 69	წიგნის გაგზავნა რუსეთში და სამხდვარ გარეთ:		საქციონები:		სტეარინის სათელი, ფ.	1 60
ქვირილა	1 18	ლაშე	3 98	2 21	ლია წიგნის	კაპ	მდების სვაჭილა ბანკის	177	ხორცი ძროხისა, ლობ.	60
სურამი	5 12	1 10	5 33	2 96	დაბეჭდილის (სამი მისხალი)	8	შოთი-თფილ. ოკინ. გზის		— ცხვისა, ლიტრა	60
ხაშური	5 39	1 37	5 84	3 24			შაგბლვის ცაბ. გემეჩი	527	სპირტი, გრალუსი	12
ზორი	7 5	4 87	3 64	9			ქავახის და მერკულის	225	შაქარი, ბროც. ფუთი	10
მცხეთა	8 50	6 59	9 85	4			პირგ. საზღვევ. საზ. კ.	745 50	— ფხნილი ფუთი	8
თფლისი	9 31	7 56	9 75	5 42			პეტერბ. საზღვევ. სზ.	235 50	ქავა გრვალის, ფუთი	28
							მოსკოვის საზღვევ. საზ.	268	ზუთი ქუჩულისა-ფუთ.	13
									მქრო 1/3 იმპერიალი.	8 18